

انا لله وانا اليه راجعون

مسعود چهل و نه ساله برادر همه بود. او فرزند صالح پدر و مادری بود متدین و فرهیخته که در سال ۱۳۶۲ اولین فرزند خود ابوالقاسم را در دفاع مقدس تقدیم این آب و خاک نمودند.

مسعود دیپلم دبیرستان را از البرز تهران گرفت و تحصیلات خود را در دانشگاه‌های شیراز، تبریز و علوم پزشکی ایران ادامه داد. در سال ۱۳۷۲ مدرک دکتری خود را در رشته علوم آزمایشگاهی تشخیص پزشکی با درجه ممتاز اخذ و رسماً خدمت رسانی به مردم را در طب آزمایشگاهی آغاز نمود.

وی به سال ۱۳۶۳ ازدواج کرد که ثمره آن صدف و صابر است. ...چه سخت است و چه صبری می‌طلبید نبود او. چرا که مسعود به سان پروانه‌ای همیشه دور آنها بود و خانواده برایش بسی اهمیت داشت.

دکتر مسعود فلاح پور چندی پس از فراغت از تحصیل به عضویت هیئت علمی سازمان پژوهش‌های علمی و صنعتی ایران درآمد و به فعالیتهای تحقیقاتی همت گمارد. علاقه و عطش فراگیری فزون‌تر، او را برآن داشت که کسب دانش را در دوره تخصصی بیوتکنولوژی ادامه دهد. وی در سال ۱۳۸۰ از رساله دکتری تخصصی یا (PhD) خود در یکی از نوین‌ترین رشته‌های علم و فناوری یعنی بیوتکنولوژی پزشکی با رتبه اول دفاع کرد.

تسلط او به دانش زیست فناوری و میکروب شناسی کاربردی به گونه‌ای بود که به عنوان استاد مدعو دانشگاه‌های مختلف تهران برای تدریس فعالیت می‌کرد. به شهادت شاگردان بیشماری که تربیت کرد، او معلمی دانا و شیرین سخن بود.

ثمره قریب بیست سال کار پژوهشی و علمی دکتر مسعود فلاح پور، بیش از ۶۰ مقاله انتشار یافته در مجلات علمی معتبر، سخنرانی و تالیف است. او کنفرانس‌ها، کارگاه‌ها و دوره‌های آموزش تخصصی متعددی را در زمینه‌های بیوتکنولوژی، نانوتکنولوژی، تشخیص پزشکی و سایر حوزه‌های مرتبط برگزار می‌کرد. همچنین سالها عضو فعال هیئت داوران علمی جشنواره‌های بین‌المللی و جوان خوارزمی و نیز جشنواره حکیم جرجانی بود. او تمام ویژگی‌های مدیریت توانمند و شایسته را یکجا در خود داشت.

مسعود انسانی بود زلال، رئوف، خالص و صادق که کردارش مانند آیینه، معرف شخصیتش بود. همسری بود مهربان، پدری همراه و رفیق فرزندان، خندان، آرام، صبور، گره‌گشای مشکلات، رافع اختلاف‌ها و برقرارکننده جو دوستی در محیط کار، کم سخن و گزیده گوی، برنامه‌ریز و نظم دهنده امور.

دکتر مسعود فلاح‌پور در صبحگاه پنجشنبه ۱۳۹۳/۲/۴ در جریان ماموریتی که به اتفاق دو تن از همکارانش به منطقه کویری آران و بیدگل داشتند در سانحه‌ای رانندگی، ندای معبودی را که پیوسته با او راز و نیاز داشت لبیک گفت و از میان ما رفت. این سفر برای پیگیری طرح ملی کنترل ریزگردها بود که مدتی است برای مردم مشکل آفرین شده است. ما بر این باوریم که می‌توان او را شهید علم و فناوری نامید چرا که وی در راه جهاد برای رفع مشکلات مردم جان خویش را نثار کرد.

این باور قلبی و گواهی ما و نزدیکانش است که مرام مسعود اعتقاد به خداوند، پرهیزکاری و عدالت بود و در یک کلام می‌توانیم گفت او نمونه‌ای است از انسان کامل در دسترس این دوران.

خداوند روحش را با پیامبر اسلام، ائمه اطهار و شهدا محشور نماید.

انشاءالله.